

Sygn. akt IV U 1171/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 czerwca 2016r. w S.

odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo E. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2014r. do 31 marca 2017r.

Sygn. akt IV U 1171/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 września 2014r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń społecznych Oddział w L., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), odmówił E. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r., gdyż komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 2014r. stwierdziła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona E. S., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu zakwestionowano orzeczenia lekarskie, uznające wnioskodawczynię za osobę zdolną do pracy. W ocenie ubezpieczonej jej stan zdrowia nie poprawił się. Od 6 miesięcy życia cierpi na rogowiec dłoni i stóp, a towarzyszy temu dysplazja ektodermalna. Schorzenia te są chorobami genetycznymi, nieuleczalnymi, wymagającymi codziennego, kilkukrotnego zażywania leków i nakładania maści. Wnioskodawczyni wyjaśniła, że bardzo źle znosi upalną pogodę, nasłonecznienie, wysiłek fizyczny, gorące napoje i potrawy. Przy występowaniu w/w czynników doznaje bólu zmienionych skórnie miejsc, bólu głowy, ma trudności w oddychaniu. Wyjaśniono, iż istnieją okresy, kiedy zrogowacenia skóry nie pękają i nie krwawią, ale jest to efekt długotrwałego leczenia i bardzo ograniczonej aktywności ze strony wnioskodawczyni. Kiedy tylko dłużej stoi lub wykonuje pracę używając dłoni, stan

stóp i dłoni natychmiast ulega pogorszeniu. Ubezpieczona podkreśliła także, że na podstawie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, a niepełnosprawność ta powstała przed osiągnięciem 16-tego roku życia (odwołanie, k. 1-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 8-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 25 lipca 2013r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił ubezpieczonej E. S. prawa do renty socjalnej, bowiem lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 3 lipca 2013r. ustalił, iż nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy. Wówczas lekarz konsultant dermatolog wskazał, że niezdolność do pracy powstała u wnioskodawczyni w okresie niemowlęcym w związku z wrodzonym naruszeniem sprawności organizmu. Mając to na uwadze, orzeczeniami z dnia 3 lipca 2013r. lekarz orzecznik ZUS nie stwierdził u wnioskodawczyni całkowitej niezdolności do pracy, ale ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 11 marca 2013r. do 31 lipca 2014r. (decyzja z dnia 25.07.2013r., k. 8 akt rentowych za wnioskiem o rentę socjalną; orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 3.07.2013r. nr akt 5152228, k. 7 akt rentowych za wnioskiem o rentę socjalną; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 3.07.2013r. nr akt 5152228, k. 26 akt rentowych za wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy; opinia specjalistyczna lekarza konsultanta, k. 11 akt rentowych – dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej). Decyzją z dnia 25 lipca 2013r. nr (...) organ rentowy przyznał E. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 11 marca 2013r. do 31 lipca 2014r. (decyzja z 25.07.2013r. o przyznaniu renty k.33-33v akt rentowych).

W dniu 11 lipca 2014r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.47 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 sierpnia 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 7.08.2014r. k.51 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona została skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 sierpnia 2014r. ustaliła, że E. S. nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.52 akt rentowych; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 29.08.2014r. k.55 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r. (decyzja z 8 września 2014r. k.58 akt rentowych).

Ubezpieczona E. S. ma 24 lata, posiada wykształcenie średnie maturalne. Od 1 października 2010r. pracuje w hurtowni odzieży używanej P.H.U. (...) K. K. jako sortownik odzieży używanej, którą to pracę w pełnym wymiarze czasu świadczy do chwili obecnej. Wnioskodawczyni wykonuje czynności przy segregowaniu odzieży, jest to praca w ruchu, wymagająca kontaktu z używaną odzieżą, długiego stania i chodzenia (okoliczności bezsporne, nadto: wyjaśnienia ubezpieczonej, k. 25v akt sprawy).

Ubezpieczona cierpi na rogowiec dłoni i stóp w przebiegu dysplazji ektodermalnej z Zespołem (...). Rozpoznane schorzenie jest chorobą genetycznie uwarunkowaną. E. S. została zdiagnozowana w Oddziale Dermatologicznym Dziecięcym w W., gdy miała 6 miesięcy. Początkowo były to duże pęcherze. Zmiany poprawiły się, ale od 6-tego roku życia pojawiły się zaburzenia rogowacenia na dłoniach i na stopach oraz problemy z włosami, zmiany w strukturze włosów - łamliwość a następnie utrata włosów na głowie i w obrębie brwi. U ubezpieczonej największe zmiany stwierdzono na dłoniach i na stopach: widoczne są grube pokłady nawarstwiających się mas rogowych, które nie ulegają złuszczeniu. Powoduje to trudności w chodzeniu i poruszaniu palcami obu rąk, a w miejscach ruchów pojawiają się rozpadliny i pęknięcia w warstwie rogowej, które są bolesne. Na skutek tego utrudnione jest chodzenie, stanie, dźwiganie ciężarów, kontakt z wodą i detergentami, intensywniejsze prace manualne. Zmiany skórne utrzymują się u wnioskodawczyni pomimo stosowanego leczenia (obecnie na stałe preparaty miejscowe oraz ogólnie izotretynoina). Na dłoniach i stopach występuje zaburzenie rogowacenia typu hiperkeratozy: pojawiają się grube pokłady mas rogowych, w chwilach wykonywania ruchu czy czynności manualnych dochodzi do pojawienia

się bardzo bolesnych rozpadlin. Każda czynność manualna, chodzenie, stanie, dźwiganie ciężarów, a nawet pisanie może spowodować pogorszenie stanu skóry. Praca fizyczna w warunkach, gdzie dochodzi do drażnienia skóry na rękach, przyczynia się do pogorszenia zmian skórnych. W przypadku ubezpieczonej praca trwa ciągle, co powoduje zaostrenie zmian chorobowych. Schorzenie dermatologiczne o podłożu genetycznym wniesione przez ubezpieczoną do ubezpieczenia uległo nasileniu w okresie zatrudnienia przy sortowaniu odzieży używanej, powodując częściową niezdolność do pracy. W wyniku pracy fizycznej nastąpiło pogorszenie stanu skóry w stopniu istotnym. Wobec powyższego wnioskodawczynię należało uznać po dniu 31 lipca 2014r. za nadal częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 marca 2017r. (opinia biegłej lekarz dermatolog I. J., k. 16 akt sprawy; opinia uzupełniająca z dnia 15.06.2015r., k. 30 akt sprawy; opinia biegłej lekarz dermatolog M. S., k. 39 akt sprawy; ustna opinia uzupełniająca biegłej z zakresu dermatologii M. S., k. 46-46v akt sprawy; opinia uzupełniająca biegłej z zakresu medycyny pracy A. S., k. 56 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2014r. wymagało ustalenia czy u wnioskodawczyni po dniu 31 lipca 2014r. w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. Dokonując oceny spornej okoliczności niezdolności do pracy, należało mieć przede wszystkim na uwadze, że ubezpieczona cierpi na schorzenie uwarunkowane genetycznie, które zostało u niej zdiagnozowane w 6 miesiącu życia, zaś konsultacja dermatologiczna przeprowadzona w związku z wnioskiem o rentę socjalną potwierdziła u ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy powstałą przed 16. rokiem życia. Wobec powyższego organ rentowy podnosił, iż ubezpieczona „wniosła schorzenie do ubezpieczenia”, a w okresie zatrudnienia nie doszło do istotnego pogorszenia stanu zdrowia, które uzasadniałoby orzeczenie częściowej niezdolności do pracy.

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy dermatologów oraz biegłego lekarza specjalisty medycyny pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego z zakresu medycyny pracy, po jej sprecyzowaniu i zmianie opinią uzupełniająca z dnia 15.03.2016r., dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal, tj. od 1 sierpnia 2014r., osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 marca 2017r. W opinii uzupełniającej biegła uznała, że schorzenie dermatologiczne o podłożu genetycznym wniesione przez ubezpieczoną do ubezpieczenia uległo nasileniu w okresie zatrudnienia przy sortowaniu odzieży używanej i powoduje częściową niezdolność do pracy. Co więcej powołani w sprawie biegli lekarze dermatolodzy również zajęli stanowisko, iż praca przy sortowaniu odzieży używanej jest pracą fizyczną, która mogła pogorszyć zmiany skórne ubezpieczonej. Biegli dermatolodzy jednoznacznie wskazywali, iż u wnioskodawczyni w chwilach wykonywania ruchu i czynności manualnych dochodzi do pojawienia się bardzo bolesnych rozpadlin. W opinii uzupełniającej z dnia 15.06.2015r. biegła dermatolog I. J. wyjaśniła, że każda czynność manualna, chodzenie, stanie, dźwiganie ciężarów, a nawet pisanie może spowodować pogorszenie stanu skóry. Składając ustną opinię uzupełniająca biegła z zakresu dermatologii M. S. również potwierdziła, iż ciągła praca fizyczna w warunkach, gdzie występuje drażnienie skóry na

rękach przyczynia się do pogorszeniu stanu skóry w stopniu istotnym i powoduje zaostrzenie zmian chorobowych. W ocenie biegłych obecnie wykonywane zatrudnienie nie jest odpowiednie dla ubezpieczonej i lepsza byłaby praca, która nie obciążałaby tak rąk. Ostatecznie Sąd oparł się na opinii uzupełniającej biegłej lekarza specjalisty medycyny pracy, gdyż dokonano w niej ustalenia, czy nasilenie schorzenia dermatologicznego w okresie zatrudnienia stanowiło u wnioskodawczynie samodzielną przyczynę utraty zdolności do pracy.

Analizując sporządzoną w sprawie opinię biegłego lekarza specjalisty medycyny pracy, Sąd doszedł do przekonania, że dopiero po uzupełnieniu jej opinią z dnia 15.03.2016r. stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, bowiem dopiero opinia uzupełniająca w pełni uwzględnia wszystkie okoliczności, które należało wziąć pod uwagę. W pierwszej opinii z dnia 17.02.2016r. biegła, nie uznając ubezpieczonej za niezdolną do pracy, błędnie przyjęła, iż E. S. miała wcześniej orzeczoną rentę szkoleniową w zawiązku z celowością przekwalifikowania zawodowego. Co prawda lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 3.07.2013r. (k. 13-13v akt rentowych – dokumentacji lekarskiej) wskazał, że po wygojeniu zmian do rozważenia pozostaje przekwalifikowanie zawodowe, lecz renta została jej przyznana z tytułu częściowej niezdolności do pracy a nie celem przekwalifikowania zawodowego. W opinii uzupełniającej biegła lekarz z zakresu medycyny pracy już prawidłowo wypowiedziała się w kwestii, czy rozpoznane u ubezpieczonej schorzenie uległo w trakcie zatrudnienia pogłębieniu na skutek rodzaju i warunków pracy w stopniu powodującym stwierdzenie częściowej niezdolności do pracy. Ostatecznie żadna ze stron postępowania nie złożyła zastrzeżeń do w/w opinii uzupełniającej z dnia 15.03.2016r. Po sporządzeniu opinii uzupełniającej przez biegłą z zakresu medycyny pracy, Sąd również nie miał wątpliwości, że schorzenia dermatologiczne o podłożu genetycznym w okresie zatrudnienia ubezpieczonej przy sortowaniu odzieży używanej uległy nasileniu w stopniu powodującym okresową częściową niezdolność do pracy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że pogorszenie istniejącej przed podjęciem zatrudnienia niezdolności do pracy w ramach danego jej stopnia uzasadnia prawo do renty, gdy po pierwsze – powstało w okresach wskazanych w art.57 ust.1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz po drugie – spowodowało autonomicznie utratę zdolności do wykonywania pracy w dotychczasowym zakresie (por. wyrok SN z dnia 24 czerwca 2015r. I UK 357/14, LEX nr 1771400; wyrok SN z dnia 6 sierpnia 2014r., II UK 513/13, LEX nr 1539469). Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy wskazać, iż niewątpliwie istotne pogorszenie w okresie zatrudnienia zmian chorobowych ubezpieczonej - występujących u niej od dzieciństwa – w stopniu powodującym samodzielną utratę zdolności do dotychczas wykonywanej pracy przy sortowaniu odzieży używanej, uzasadnia ustalenie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczona po dniu 31 lipca 2014r. spełnia wszystkie warunki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mając na uwadze powyższe na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo E. S. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r. do 31 marca 2017r.